

Pasożyty wewnętrzne u bydła są nieodłącznym elementem hodowli tych zwierząt. Grupą najbardziej narażoną na poważne konsekwencje inwazji pasożytów są cielęta, ponieważ ich odporność dopiero zaczyna się wykształcać.

Z tego powodu opracowywane są coraz to nowe środki odrobaczające i zabezpieczające zwierzęta przed inwazją niechcianych „pasażerów”. Obecność pasożytów może prowadzić do poważnych problemów zdrowotnych, co u cieląt w skrajnych przypadkach może prowadzić do śmierci, a w pozostałych do poważnych zaburzeń funkcjonowania lub obniżenia wydajności w dalszej hodowli.

Pasożyty wewnętrzne u cieląt – jakie występują najczęściej?

Najczęściej występujące pasożyty wewnętrzne dotyczące bydła dorosłego to nicienie i przywry. Oczywiście mogą one zagrażać również cielętom, jednak w tej grupie największe żniwo zbierają inwazje pierwotniacze. Do zarażenia dochodzi najczęściej przez pobranie zanieczyszczonej wody lub paszy. Bardziej narażone są też zwierzęta przebywające w dużym zagęszczeniu. Pierwotniaki wywołują dwie wyjątkowo groźne dla cieląt choroby – kryptosporydiozę i kokcydiozę. Rzadziej występujące u cieląt, ale niemniej groźne pasożyty to nicienie żołądkowo-jelitowe.

Zagrożenia wynikające z inwazji pasożytów

Pasożyty wewnętrzne u bydła wywołują najczęściej objawy związane z układem pokarmowym. Zwykle są to:

- wodnista biegunka, czasem z domieszką krwi
- bolesne parcie na stolec
- apatia i brak apetytu
- gorączka

Powyższe objawy są szczególnie niebezpieczne dla cieląt, ponieważ bardzo szybko prowadzą

do skrajnego odwodnienia organizmu i utraty masy ciała. Skutki takiego stanu mogą być tragiczne — młody organizm nie posiada zapasów energetycznych ani w pełni rozwiniętego układu odpornościowego umożliwiających walkę z pasożytami, dlatego inwazja częściej kończy się padnięciem cielaka. Trzeba również pamiętać, że często zarażenie nie będzie dawało żadnych objawów, a nosiciel będzie wysiewać do otoczenia odporne na dezynfekcje oocysty.

Jak chronić stado przed pasożytami?

Pierwsze widoczne objawy pasożytów wewnętrznych u bydła to znak, że niezwłocznie należy skontaktować się z lekarzem weterynarii. Diagnostyka wymaga przeprowadzenia specjalistycznych testów, na podstawie których możliwe jest dobranie odpowiedniego preparatu. Dużo lepszym rozwiązaniem jest profilaktyka — dzięki niej możliwe jest uchronienie stada przed ogromnym zagrożeniem, a hodowcy przed kosztami wynikającymi z leczenia.

Profilaktyczne odrobaczanie cieląt powinno rozpocząć się w wieku 3-4 tygodni (tyle trwa orientacyjny rozwój pasożytów wewnętrznych). Kolejna dawka przypada na wiek 3 miesięcy, a w ciągu całego procesu hodowli odrobaczanie warto wykonywać dwa razy w roku, na przełomach sezonu pastwiskowego i pobytu w oborze. Kluczowa jest również stała kontrola stada i szybkie reagowanie przy każdym przypadku biegunki. Pomocne przy tym są dostępne na rynku szybkie testy jakościowe, takie jak [Bodiac Test](#) z oferty FarmCHAMPs. Dzięki nim możliwe jest wykrycie w ciągu paru minut kilku patogenów najczęściej wywołujących biegunki u cieląt — rotawirusy, koronawirusy, *cryptosporidium* i *E. coli*. Pasożyty wewnętrzne u zwierząt wymagają innego rodzaju leczenia niż infekcje bakteryjne czy wirusowe, a jednocześnie dają bardzo podobne objawy, dlatego szybka i poprawna identyfikacja źródła problemu to najważniejszy element walki z biegunkami.

Przeczytaj też: [Testy wykrywające patogeny przy biegunce u cieląt](#)